

Oszvald Marika:

Nekem az ünnep a szeretet megnyilvánulása

Nagyon sok munkája van, több társulattal és produkcióban játszik. Emellett televíziós felkérést is kapott, és járja az országot fellépéseivel. Kiszállásra, az Idősek batyus báljára hívták énekelni. Népszerű operettslágeri előadása előtt beszélgettünk **Oszvald Marikával**, a művelődési ház és könyvtár olvasótermében kialakított öltözőjében.

▶ *Kiszállásra, az Idősek batyus báljára kapott meghívást. Felpörgeti őket, esetleg meg is táncoltatja?*

– Á, megtáncoltatni nem. Azt nem tudom, hogy felpörgetem-e őket vagy sem, mindenestre igyekszem jókedvet csinálni.

▶ *Hoztak ide sokféle földi jót. Milyen ételeket szeret?*

– Ma nem volt vasárnapi ebéd, mert délután 2 óra van, és már régen elindultam otthonról. Tényleg lucullusi tálak vannak itt az asztalon édességekből, gyümölcsökből meg mindenféle rágszából. Én ilyenkor nem is tudok enni, majd fellépés után. Tele hassal nem lehet énekelni (nevet).

▶ *Elkezdődött az őszi évad, végre talán teljes lehet korlátozások nélkül. Milyen felkéréseket kapott a színházaktól?*

– Idén az Operettszínházban nincs bemutatóm, de van Dunaujvárosba meghívásom az Egy csók és más sem-

mibe. Schön Tóni ziccerszerepét kaptam. Nagyon sok munkám van. Játsszom a Hegedűs a háztetőn, a Marica grófnő, a János vitéz, a Mágnes Miska előadásában. Van egy kétszemé-

lyes darabunk **Fodor Zsókiával**, egy négy személyes **Tallós Rita** színházában Öreglányok címmel. Rengeteg felkérésem van, televízióba is hívtak. Még szappanoperában is leszek.

▶ *Megérkezett idén az életébe az unoka. Gondolom, bearanyozza a mindennapjait.*

– Igen, most annyira bearanyozta, hogy egész éjszaka vele voltam. Épp-hogy kezdek magamhoz térni. A fellépés végére felaerobicizom magam, és felfrissülök (nevet). Négyhónapos, de csodálatos. Vincének hívják és egy búbáj, édes, drága, csodálatos, Isten adománya.

▶ *Sokat vártak rá.*

– Nagyon, nagyon, tíz évet. Sok-sok beültetés történt, a lányom nagyon stramm volt, nem adta fel. Nagyon sokat gyöttrődött miatta, de meglett az

ban is volt köszöntés Debrecenben. Terveznek ünnepséget még az idén nekem, mert 50 éve vagyok a pályán, az Operettszínházban. Minden nap, amikor fellepek, és a közönséggel vagyok, én annyi ünneplést kapok. Nekem az ünneplés, az a napi szeretetnek a megnyilvánulása, és az nagyon boldoggá tesz. A tömjénezés távol áll tőlem, meg ha úgy tesznek, mintha valami csoda lenne, amit én csinállok. Ez semmi különös, teszem a dolgomat. Hála Istennek, megvolt a sikerélményem nap mint nap, de a külön felhajtást nem nagyon szeretem.

▶ *Ha nincs színpadon, a család mellett várja a nagy kert. Van-e rá legendő idő?*

– Elegendő idő nincs, de van azért. Az embernek mindig arra van ideje, amire időt szeretne szakítani. Ha van

eredménye, hála Istennek.

▶ *Idén kerek születésnapot ünnepelhetett. Hogyan telt?*

– Nem vagyok ünneplős típus. A családban összejöttünk, a színház-

egy fél napom nyugalomban, akkor nekiesek, és nagyon-nagyon sokat tudok haladni. Amúgy kevés az időm rá. Többet szeretnék.

Kép-szöveg: Pál László